

Van Floris ende Blancefleur

T'Antwerpen
op de Lombaerde Veste
in De Gulden Pellicaen
by Guillaem van Parijs

1576

Prologhe.

Paulus seit dat ledicheyt is dye moeder van alder quaetheit. Om dan die te schouwen, so heb ick hier navolghende een cleyn schoone amoruese historie gestelt van twee gelieven vol wonderlijcke avonturen, dye veel meer suers dan suets leden eer si haer liefde volbrenghen consten. Ende oock stelle icse daerom dat die minnaers vander wereltliker liefden mercken soudent hoe vol sorghen ende tribulatie die minne der creaturen is, ende vol periculen, niet lange gedurich, altyt voor een vruecht duysent sorghen, voor een solaes duysent anxten, voor een minlick versamen duysent uren met een groot jammer verscheyden te sijne, ende ten eynde die siele ter hellen leydende.

Nu, o ghi jonghers, tsi mannen oft vrouwen, wilt hier by gheleert worden ende late[t u] ten byspele vertroocken worden. Ende wilt ae[n]veerden die minne ende liefde Gods, dye eewich ghedueren sal, daer ghi alleen ruste in vinden sult, ende sal ons bevrijen van allen plagen der hellen, dwelc ons allen moet gonne onse Salichmaker. Amen!

Hier beghint die materie der historien.

[1]

Also ons die scriftuere verclaert, so vinden wi inde ouden gesten ontrent den jare na der geborten ons Heeren .VI.^c ende .XXIIIJ., so was int lant van Spaengien een ongeloovich coninc, Venus geheeten, ende hadde een coninginne vander selver wet. Ende op een tijt so reysde die coninc met zijnder macht over zee in kerstenrijc, steden ende sloten raserende ende afwerpene, ende daer roovende ende brantstichtende cloosteren ende godshuysen verderven[de], so datmen in .XXX. mijlen vander zee niet en vant wooninge noch mensch, so hadden sijt in drie dagen ghedestruert. Doe wilde hi sijn schepen laden met den roof. Ende binnen dien tijde dat hi sijn schepen laden ende ballasten soude, so sant hi uut .XL. mannen op de passagien daer die pelgrims passeren moesten, om die te mineren.

Als si dus die weggen beleyt hadden, so sagen si neder vanden bergen comen pelgrims die seer moede waren, die si aengeveert ende bevochten hebben. Maer die pelgrims gaven al haer goet om haer lijf te houden. Mer d[ae]r was mede een grave uut Vrancrijc die met hem hadde sijn dochter, die groot ginck van kinde [van] haren man, die in eenen strijt verslegen was, die welcke grave een wijle vromelick vocht tegen [die] [A2v] ongeloovige honden, dies si hem daer versloegen, want si te ma[c]htich waren, ende v[o]erden sijn dochter met haer ghevangen. Ende sijn metten coninc tschepe ghegaen ende sijn so met goeden spoede weder gekeert in Spaengien, daer hy eerlijck ontfanghen wert. Ende daer nae ginck hy den roof deylen den soudenieren, elckerlijck na sine staet. Ende ten laesten nam hi die kersten vrouwe ende schanck die zijn coninginne, die daer mede seer blijde was, want si hem lange om een kersten vrouwe ghebeden hadde.

Ende die coninghinne dede die vrouwe in haer camer en[de] gaf haer oorlof te houden die wet der Kerstenen. Ende si diende der coninghinnen vroech en[de] spade seer getrouwelijck ende leerde haer Franchoys, so dat si seer int hof bemint wert.

Ten laesten wert die coninginne ghewaer dat si met kinde was bevaen, ende si vraegde haer te wat tiden dat si begort hadde, ende dat l[ye]de si der coninginnen. Ende dye coninginne seyde dat si ten selven tijden

oock begonste te dragen, ende hoopten beyde t'eender tijt te gheligghen.

Ende als nu den tijt der natueren volcomen was, soo ghelach die coninginne van eenen schoonen sone op den Palm sondach, dien die heydensche meesters deden heeten Floris. Ende op den selven dach ghelach die ghevanghen vrouwe van een dochter, diese doopen dede ende gaf haer den naem B[lance][A3r]fleur.

Nu als die coninc die tidinge hadde dat sijn vrouwe, die coninginne, eenen sone ghebaert hadde, was [hij] seer verblijt ende maecte groote triumphe, ende hi dede sinen sone te bewaren der kerstene vrouwe, maer liet hem sooghen ende coesteren van eender heydens[c]er vrouwen.

Aldus hadde dese kersten vrouwe beyde dees kinderen te bewaren, ende hanteerde seer wel ende hadse beyde lief, dat si nauwelijck en wiste wat kint si liefste hadde, des conincx sone ofte haer dochter. Ende dese twee waren altijd bi malcanderen ende creghen malcanderen so lief eer si vijf jaren out waren, dat d'een vanden anderen niet wesen en mochte. Ende als si tot haren vijf jaren gecomen waren, sijn die twee kinderen so schoone ende wel geleert geweest tot alder manieren datmen in alle dat lant gheen twee schoonder kinderen en vant.